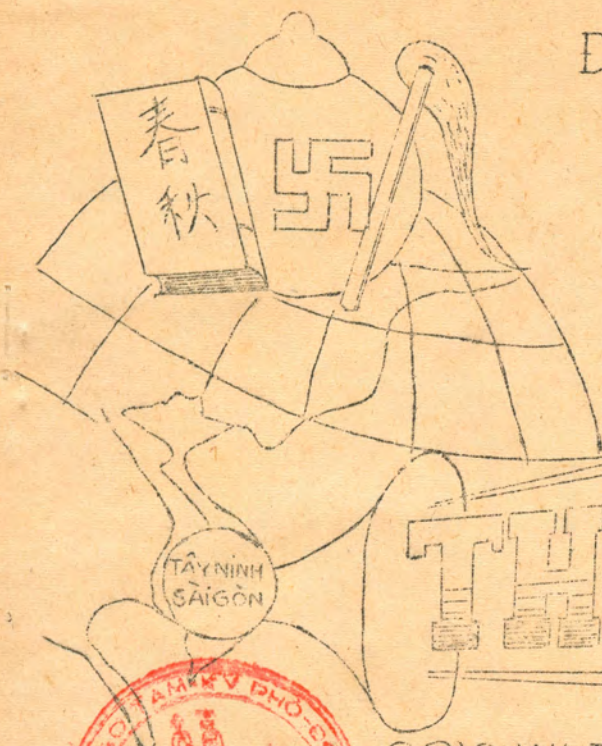

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ
TỨ-THẬP CUUNIÊN
TÒA-THÁNH TÂY-NINH

THÔNG-TIN

CƠ-QUAN PHÁT-THANH PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ

TRONG SỐ NÀY:

105

- ✧ ĐỨC HỘ-PHÁP THUYẾT-ĐẠO NHÂN DỊP
"KHAI-MẠC HỘI NHƠN-SÁNH" NGM TÂN-MẢO
TẠI NỮ ĐÀU-SU-DƯƠNG, NGÀY 30 TH. 8.
- ✧ T H Ơ .
- ✧ T I N - T Ử C .

KÍNH-BIỂU

PHÁT-HÀNH NGÀY. 10 TH 7 GIÁP-DẦN
(DL, 27 - 8 - 1974)

HỘI-THÁNH KIỂM-DUYỆT NGÀY
16 th 6 và 6 th 7 GIÁP-DẦN
(DL, 03, 23 th 8 - 1974)

THUYẾT-ĐẠO - TẠI NỮ ĐÀU-SƯ-ĐƯỜNG - NGÀY 30 TH 8 TÂN-MÃO (1951)
(LỄ KHAI-MẠC HỘI NHON-SANH)

Bản-Đạo xin toàn cả nam nữ tinh-tâm để nghe lời thuyết-minh KHAI-MẠC HỘI NHON-SANH của QUYỀN VẠN-LINH.

1.- Từ kỳ hội trước, là kỳ hội năm Bình-Tuất, khi Bản-Đạo mới về, sau năm năm vắng mặt, Bản-Đạo liền trả quyền Vạn-linh lại cho con cái Đức CHỈ-TÔN, bởi cố cho nên Bản-Đạo liền ra lệnh phục-hồi Quyền Vạn-linh.

Trót năm năm qua, sự tiến-triển của nền Đạo như thế nào trước mắt toàn cả con cái CHỈ-TÔN đều nghe thấy, Bản Đạo chẳng cần lên tiếng tuyên-truyền khoe khoan chi nữa.

Đây trước mắt toàn thể con cái Đức CHỈ-TÔN đều được thấy sự cố-gắng của Hội-Thánh và sự vẻ-vang của con đường ch Chính-trị-đạo.

Bây giờ Bản-Đạo xin để lời luận về chính-trị tổng quát của Đạo hiện thời và trong thời-gian năm năm đã qua. Cả thấy đều biết rằng trong thời loạn ly này, nước Việt-Nam t a đang vườn mình đứng đây để xung-đột cùng vạn-quốc. Bản-Đạo nói đó là do sở-định của Đức CHỈ-TÔN mới kết-liệu như thế đó.

Trong nước đang đảo-lộn loạn-ly đau khổ, thì cũng giống như người đàn-bà kia lúc sanh đẻ cũng phải chịu đau đớn khi sanh được một đứa con. Tình thế nước Việt-Nam phải chịu ở trong một khuôn-luật ấy, đặng định vận-mạng tương lai của nó.

Trong đời loạn-ly, số-phận của Đạo phải chịu nhiều gay trở khó-khăn hơn trước. Bản-Đạo tưởng nên so-sánh với buổi nọ dưới quyền chuyên-chế mà Đạo lại được nhiều sự dễ-dãi hơn bây giờ. Trong buổi nước nhà đang trở mình biến-chuyển đi đến độc-lập, thật ra Đạo CAO-ĐÀI đang gánh một trách-vụ nặng nề không ai tưởng-tượng, trong lúc cơ đời đảo ngược, quốc-thể c chênh-nghiêng, dân-tâm bất-nhứt.

Ban-sơ, sau buổi đồ-lưu Bản-Đạo trở về cố-quốc, thấy tình hình của nước nhà đang ở trong một tấn tuồng không thể h tưởng-tượng được, chủ-quyền của nước thì không cố, giặc-giã chiến-tranh tàn-phá, lúc đó nước ta ở trong tình-trạng chánh-

thể Quốc-gia tiêu-hủy, hai dân-tộc Pháp Việt đang gây hấn chiến tranh, nhân-dân thống-khổ trong vòng binh-cách, hai lý-tưởng chia rẽ thiên-hạ là đôi đường chiến-đấu đang giành-giữt chủ-quyền. Nước nhà vô-chủ để mặc cho ai đồ-vương tranh-bá.

Bản-Đạo nhận thấy muốn giải-quyết tình-thế t h ì phải dùng tâm-đạo và tinh-thần cương-quyết mới mong định vận mạng cho nước nhà. Huống chi Đạo CAO-ĐÀI là bình tịnh-thủy k giục tất hết lòng phàm, xa vòng danh lợi quyền thế, tránh nh những điều ham chuộng thường tình. Bản-Đạo nói thật, Bản-Đạo rất gồm ghê điều ấy, mà cả con cái Đức CHỈ-TÔN cũng thế.

Muốn giải-quyết cho được dung-hòa tất cả thì không phải một cá-nhân, ^{đối với một cá-nhân} mà lại cả một quốc-dân này đối với một quốc dân nọ, muốn hòa-giải một chủng-tộc với chủng-tộc là việc ch chẳng phải dễ, hai nước Pháp Việt phải dung-hòa để chung-sống trong hạnh-phúc, Bản-Đạo nhận thấy cái năng-lực ấy nếu không có bàn tay thiêng-liêng giúp sức, không một ai làm được.

Bản-Đạo nói cho đúng thì chỉ có Đạo mới làm đặng và đã thực-hiện đường lối ấy mà thôi. Có đủ bằng cớ hiển-nh nhiên, chúng ta có thể hãnh-diện ở buổi tương-lai tốt đẹp và một ngày kia để lại được một trang lịch-sử vẻ-vang không thẹn với các Tôn-giáo khác đường-quyền giáo-đạo.

Nhưng lạ gì cái tuồng đời, duy có những kẻ không làm nên gì hết thì không ai trích-diêm, vì có làm gì đâu mà có nên, có hư, trắng-trợn như vậy thôi thì có gì mà trích-diêm, chúng ta có làm thì lẽ cố-nhiên chúng ta phải gặp việc nên hư, phải quấy, ấy là lẽ thường. Chúng ta vì có làm nên chúng ta bị trích-diêm và ta biết cầu cho thiên-hạ trích-diêm.

Giờ phút này Bản-Đạo nói về Đạo Cao-Đài đối với t tương-lai vận-mạng của nước Việt-Nam chúng ta. Đạo CAO-ĐÀI đã tròn phận-sự của nó là đeo đuổi theo cái nguồn gốc tinh-thần đạo-đức, Bản-Đạo nói: "Nó là Quốc-hồn nước Việt-Nam, vì Việt-Nam vi-chủ nó không được, nó lại là tinh-thần ^{và} tín-ngưỡng của toàn nhơn-loại tức là nó phải chịu dưới chủ-quyền Quốc-tế".

Ấy vậy Thánh-thể của Đức CHỈ-TÔN hay nói là HỘI-THÁNH thay thế hình-ảnh của Ngài, tỷ như đứng về mặt khách-quan khi thấy điều bất-chánh, bất-bình của nhơn-quần xã-hội nên phải đảm-đương đem chơn-lý và công-bình nêu trên mặt thế

mà thôi. Đạo làm dùm phận-sự tạo thế cho Đời mà sự làm ấy rất nên đặc-lực, hay là nói rõ Đạo đảm-nhiệm phận-sự của mình với cử-chỉ vô-thân vô-vi.

Đó là nói về chánh-trị tổng-quát của Đạo.

2.- CÒN LUẬN VỀ VIỆC ĐỐI NỘI CỦA ĐẠO.

Hơn năm năm qua, trải nhiều nỗi khó-khăn nghèo khổ, toàn thế con cái Đức CHỈ-TÔN phải đảm-đương gánh-vác nặng-nề để tạo nghiệp mà Đức CHỈ-TÔN ban chung cho toàn con cái của Ngài.

Xem qua các cơ-quan ba vị THÁI, THƯỢNG, NGỌC CHÁNH PHỐI-SỰ nắm chủ-quyền giữ vững nền chánh-trị-đạo với chín Viện. Trong/đuối ^{thực} khó-khăn loạn-lạc, Đạo muốn thực-hiện bảo-sanh, nh nhơn-nghĩa và đại-đồng nên mới xuất-hiện ra quân-đội. Cái thêm ấy, chúng ta cho vinh-diệu chỗ không phải là cái nhục, thoảng có kẻ nghi-ky, trích-diêm, hoặc giả một ngày kia thiên-hạ nói: Đạo không thể có quân-đội, hay là họ đem ra tố-cáo chúng ta giữa Liên-hiệp-quốc đi nữa thì chúng ta xin trả lời rằng: Chúng ta hy-sinh tánh-mạng để bảo-vệ và điều-dắt nhơn-sanh tiến đến con đường đại-đồng thế-giới với tinh-thần đạo-đức nhơn nh nghĩa.

Cái phận-sự tối-trọng ấy chẳng phải dễ-làm, chúng ta dám cố-gắng hy-sinh cho thiên-hạ, thì thiên-hạ không ai làm dặng, vì không có cơ-quan nào đứng ra đương-đầu để đảm-đương một lời hy-sinh dường đó. Thật Bàn-Đạo chưa hân-hạnh ngó thấy vậy. Ngoài ra họ có thể mượn quyền lực để lập danh-phận quyền lợi cho họ mà thôi, chỗ chưa hề dám hy-sinh đảm-nhiệm một trách-vụ thiêng-liêng như Quân-đội CAO-ĐÀI đã khấn-hứa.

Hiện nay Bàn-Đạo phân-đoán chí-lý nội-tình của Đạo, nhận thấy một bên là HỘI-THÁNH thì mấy ông già nua, còn một bên Quân-đội là trai trẻ có tinh-thần dục-tấn.

Một bên là hình-ảnh Thánh-thể Đức CHỈ-TÔN, đi trên đường mục-thước từ từ nhi tiến, còn một đảng thì chạy theo cho kịp trào lưu biến-chuyển, nên chí-quyết tiến cho hơn, một đảng thì mỗi khi để chơn đi là sợ đạp nhàm đến con kiến, còn một đảng thì nếu thân mình không nhanh chóng lẹ làng thì một mũi đạn đủ đưa họ làm người thiên-cổ.

Hai đảng bất-đồng với nhau làm cho Bàn-Đạo ngồi giữa bực mình làm sao đâu!

Hạng thanh-niên thì xô-đẩy quyết đi cho mau nên cho hạng già nua đi như rùa bò quá chậm. Thật Bàn-Đạo kiếm phương-thế dung-hòa đôi đảng vừa quá mệt.

Bàn-Đạo thú thật rằng: Nhờ lý-do đó mà Đạo CAO-ĐÀI tiến-triển đến đường này cũng đã mau chóng và tốt đẹp lắm rồi.

Một đảng muốn tiến mạnh đầu cổ niếu cũng khôngchuyển. Một đảng nếu không ngó đến thì ngồi bí-xị đó không đi. Hai đảng cặp kè với nhau mà đi đầu chậm cũng phải đi từ từ nhi-tiến. Nhờ hai lý-thuyết dung-hòa nhau nên giờ này Đạo mới có hình-ảnh và phương-diện này.

3.- VỀ VIỆC ĐỐI NGOẠI Từ ngày lập QUÂN-ĐỘI đến nay các cơ-quan chánh-trị-đạo đối với cơ-thể của ĐỘI hỗn-tạp dường như lãnh-đạm, vì cơ-đội còn ở trong tình-trạng biến-hình, Bàn-Đạo nghĩ đưa người ra đảm-nhiệm cũng vô-ích. Chúng ta chờ để coi nó tưởng hình ra sao cho biết, huống chi làm Đạo là cốt - yếu dung-hòa tâm-lý cần gì phải tìm chánh-sách để xen vào sửa cái chủ-quyền của người cho mịch-bụng.

Bàn-Đạo nói thật , giờ này dầu sửa cái cũng vô-ích. Trong buổi vay trở biến-hình của nó thì phải để cho nó nên nh người, miễn là chúng ta để nó tự-do biến-tưởng mà không ra khỏi cái khuôn-kho của nó mà thôi. Chúng ta giữ sao đúng cho nó ra khỏi cái van-nhiên bốn ngàn năm tới-cơ của nó. Cần gì phải can-thiệp vào đó mà làm gì.

Bây giờ Bàn-Đạo THUYẾT VỀ TÀI-CHÍNH của ĐẠO đường buổi loạn ly này.

Trong buổi thống-khổ nghèo nàn, tài-nguyên của con cái ĐỨC-CHỈ-TÔN gói về để tạo-dựng cái nhà hương-hóa chung của họ. Thảng nghĩ, chúng ta gây-dựng được đây là vì giới tiện-tận 1 làm mới còn, bằng không nuôi ăn cũng chưa đủ.

Còn về QUÂN-ĐỘI thì chúng ta đi làm vườn, hy-sinh tr tiện-tận sốt bớt ra để nuôi-nấng mấy đứa cô-cút, góa bụa, gánh vác học đường, đào-tạo đảm thơ-sinh, phải chịu ăn không nỡ, mặc không lành, mọi bề thiếu-thốn.

Nếu để cho NỘI-THÁNH gánh vác thì tài-sản của HỘI - THÁNH không còn tồn-tại như bây giờ, tiêu hết mà chờ! Điều ấy Quyền Vạn-linh trọn quyền quan-sát kiểm-điểm tận-tướng thì rõ.

Toàn cả con cái Đức CHỈ-TÔN về Tòa-Thánh hiển-nhiên đều thấy hết, hỏi sao không thay đổi được, vì nhận thấy cả hai đều hy-sinh, đều cố-gắng nên bây giờ mới nên hình, nên tướng, sự-nghiệp vĩ-đại Thiêng-liêng này do biết bao mồ-hôi nước mắt.

Không phải là buổi giàu có mà đem về đây rồi lãng-phí bỏ rơi bỏ rớt, Hội-Thánh tìm kiếm từ đồng làm nên cho Đạo. Bàn-Đạo không khoe-khoan, hiện nay Châu-thành Thánh-địa đã được mở rộng, con cái Đức CHỈ-TÔN về có đất để dựng nghiệp nhà có phương thế để nuôi vợ con no đủ.

Bây giờ luận về việc TẠO-DỤNG CƠ-QUAN XÃ-HỘI giúp - tay cho chánh-phủ.

Trong thời buổi loạn-ly này, toàn xứ Việt-Nam đều sống trong vòng thống-khổ, con cái Đức CHỈ-TÔN cố về đây mới nhận thấy không có chỗ nào hạnh-phúc hơn là Tòa-Thánh. Nếu Bàn-Đạo nói không đúng thì xin trích-điểm lại. Nói thật ra, đây chỗ nuôi sống thiên-hạ và là chỗ nuôi dưỡng của kẻ thống-khổ ở nghèo-nản.

Chúng ta thấy một gia-đình kéo cả bè về Tòa-Thánh là sống được, ấy là nhờ sự chăm nom nuôi dưỡng của Hội-Thánh, vì khi mới về Tòa-Thánh có người không có một cái chén ăn cơm, làm lụng ít lâu rồi cũng sống được.

Hỏi vậy các cơ-quan của chánh-phủ có tạo nghiệp cho họ được như vậy chăng? Chánh-phủ bị lo điều gay trở khổ-khổ nên chỉ bố-thí một số tiền vậy thôi, chỗ nào có thì giờ rảnh dẽ để tâm lo đến sự sống cho thiên-hạ.

Về cả cái thắng-lợi của Đạo chỉ có mặt tinh-thần hơn cả.

Bàn-Đạo luận về SỰ TRUYỀN-BÁ CHƠN-LÝ của ĐẠO.

a)- Cả con cái CHỈ-TÔN nên hiểu rằng: Triết-ly cao-thượng của Đạo CAO-ĐÀI lấy tính-chất nó ở buổi sơ-khởi, khai-thiên lập-địa của Đức CHỈ-TÔN sanh-hóa vạn-loại trên mặt địa-cầu này. Trong tạo-đoan Đạo CAO-ĐÀI chỉ thờ kính có hai quan-niệm mà thôi. Trên là thờ Thiên-thượng là Đức CHỈ-TÔN, dưới là thờ vạn-vật, mà tối-linh của vạn-vật là nhơn-loại ấy là thờ t Thiên-hạ.

Nó không biết trích-điểm ai, dầu các tôn-giáo trích-điểm hay đàm-thuyết thế nào cũng mặc. Đạo CAO-ĐÀI chỉ biết nắm lấy cái căn-bản nguyên-ly của nó mà thôi.

Trong Nho-giáo cổ nói: "Thiên-ngôn vạn-ngữ, bất-quả hồ thiệt", thì chúng ta thấy chơn-lý chỉ có một, không phải ngôn-ngữ diệt-tiêu chơn-lý đặng.

Đạo CAO-ĐÀI nắm chặt cái căn-bản của nó, nên không trích-điểm ai, từ từ nó đi theo con đường chơn-chánh của nó. Đạo CAO-ĐÀI để cho hàng trí-thức họ tìm hiểu mà đến, chỗ không dụ-dỗ hay là cảm-dỗ cho người biết nó. Để hết trí não tìm hiểu con người nhận thấy trí-thức cao-siêu và nhận-định chơn-lý của nó. Tiếng Pháp nói cái đức-tin của Đạo CAO-ĐÀI là đức-tin của sự nhận-thức (Foi raisonnée) do nơi đức-tin ấy mà định-quyết cái tinh-thần đạo-đức của mình, chỗ không phải do nơi sự cảm-dỗ nhồi-sọ, tạo thành mê-tin.

Đạo CAO-ĐÀI truyền-bá là do dùng ngôn-ngữ chi hơn, chi thiệt, vì cố nên đối với các tôn-giáo, Đạo CAO-ĐÀI thường bị trích-điểm là vậy, cái đức-tin của Đạo CAO-ĐÀI không cần cầuchứng nơi ai, nó chỉ cầuchứng với cái trí-thức tinh-thần của nó, về việc truyền-giáo, Đạo CAO-ĐÀI đi từ từ bước một, n Chức-sắc trong hàng Thánh-thể Đức CHỈ-TÔN cầm-quyền mỗi Đạo là phát-ngôn-viên của Đức CHỈ-TÔN chỉ từ từ tiên bước chỗ kh không cần chi phải dục-tấn.

b)- Về việc TRUYỀN-BÁ Ở NGOẠI-QUỐC, Phối-Su THƯỜNG VINH-THANH đã mở ở Pháp nhiều cơ-quan, do theo thời-thế đoán-ra, thấy được đặc-lực tiến-triển mãi mãi.

Trong kỳ hội này có đem ra hai người Pháp để cầuyền Vạn-linh ân-tử, nhờ Hội Nhơn-sanh định-vị.

Đến đây Bàn-Đạo nói đến việc CHỈNH-ĐÓN NỘI-DUNG NỀN CHÁNH-TRỊ-ĐẠO. Trong buổi hõn-tạp này, ta sẽ phân-tách ra ĐẠO và THỂ phân-biệt, không thể để Thể và Đạo lẫn-lộn nhau đ được, cũng như quyền-năng CHỈ-TÔN phân ra tả hữu vậy. Tả 1 à ĐÔI, Hữu là ĐẠO, giữa là PHÁP, ĐÔI là ĐÔI, Đạo là Đạo đôi ngả phân-minh.

Từ đây toàn thể con cái CHỈ-TÔN sẽ chỉnh-đón lại hai đường ấy, đầu hiện nay còn hõn-tạp cũng không hại gì.

Bây giờ NÓI VỀ vấn-đề ĐÀO-TẠO THIÊN-PHONG CHỨC-SẮC. Việc này không phải quyền của Hội-Thánh mà cũng không phải quyền của CHỈ-TÔN, quyền ChỈ-Tôn chỉ giao-phó phận-sự cho toàn con cái của Ngài.

CHÍ-TÔN đến lập Đạo, Ngài để quyền Vạn-linh là quyền con cái của Ngài mạnh hơn quyền Ngài.

Quyền CHÍ-TÔN là quyền một Ông CHA chỉ để dung-hòa các con cái của Ngài chứ không phải để trị. Có trị chẳng, là quyền Vạn-linh đó vậy.

Việc Đào-tạo Chức-sắc là quyền sở-hữu của Vạn-linh, thẳng như Bàn-Đạo nói: Nếu Chức-sắc trong Thánh-thế Đức CHÍ-TÔN thiếu thì Bàn-Đạo đổ cho là tại quyền Vạn-linh bất-lực.

Bàn-Đạo đã nói do quyền Vạn-linh thì việc đào-tạo Chức-sắc do quyền Vạn-linh định-quyết, chỗ học-đường, hạnh-đường lập ra trọng-yếu là để tạo nhơn-loại mà thôi, chỉ có con đường chơn-lý của Đạo mới đào-tạo cái đức cho họ.

Người muốn lập thân-danh phải lập-đức, lập-công, lập-ngôn.

- Lập-đức thì phải nhớ đạo-lý.
- Lập-công thì phải phụng-sự nhơn-sanh.
- Lập-ngôn thì phải để hết trí-óc tìm hiểu về triết học tinh-thần, tiềm-tàng mọi lẽ cho sâu để thuyết-minh chánh-giáo.

Học-đường là nơi con người học-hỏi để lập-ngôn.

Lập-đức là do đường đạo-lý.

Lập-công do quyền Vạn-linh định-đoạt.

Người biết dùng ba điều trên thì nên, còn không thì phải chịu mai một và do quyền Vạn-linh biết dùng họ thì họ mới lập-công với Đạo được.

Gần đây Bàn-Đạo sẽ định phương-châm truyền-giáo ng ngoại-quốc, Bàn-Đạo sẽ mạo-hiêm, cường-bách tuyển-chọn Chức-sắc xuất-dương giáo-Đạo.

Bàn-Đạo cho biết trước trong kỳ xin ân-phong này, có người được tuyển chọn xuất-dương mà giáo-Đạo. Ấy đừng nói đó là việc tình-cờ.

Tiếp đây Bàn-Đạo NÓI VỀ VIỆC ĐỐI VỚI CÁC TÔN-GIÁO hiện-hữu.

Đối với các tôn-giáo, Bàn-Đạo đã nói cho nghe rồi.

Toàn thể con cái CHỈ-TÔN đều được nghe, Bàn-Đạo đã bao phen lên lời cầu-thần với họ, thế nên bên Quân-đội để lời trách-cử Bàn-Đạo sao lại hạ mình quá lễ lên lời theo họ mà làm gì.

Biết đâu sự hạ-mình của Bàn-Đạo sẽ là một dấu hỏi để trong lịch-sử sau này. Tại sao Bàn-Đạo phải chịu-lụy các tôn-giáo thiên-hạ sẽ tìm hiểu. Bàn-Đạo thiết-nghĩ, càng hạ-mình chỉ mình chừng nào thì Đạo CAO-ĐÀI càng cao-thượng chừng này, chỗ đứng tương là nhục, trái lại cái kết-quả tốt đẹp ngày kia toàn thể con cái CHỈ-TÔN sẽ được ngộ thấy.

Còn nói với các đảng phái Bàn-Đạo thấy, nay họ lập nơi này, mai họ lập nơi khác, bao nhiêu đảng phái đều lập tư riêng để làm chi không biết, trước mắt cái đại-nghiệp Đức CHỈ TÔN bah cho đây rất cao-trọng, sang cả vô-đối mà không kể tô-điểm. Thật không hiểu họ lập ra những cái chời mong để làm gì vô-ích quá.

Cái phương-hướng tương-lai của Đạo, trọng, khinh, nên, hư, vinh-, nhục Bàn-Đạo gởi trọn trong tinh-thần đạo-đức rồi lại giao cho quyền Vạn-linh sử-dụng.

Vậy Bàn-Đạo xin nhường quyền chủ-tọa cho Quyền Th Thượng Chánh Phối-Sứ, Bàn-Đạo xin kiếu-tử./-

T h i :

C Á M - T U Ờ N G

RÀM THÁNG 7 LỄ KỶ-NIỆM CHUNG QUÝ CHƯ THÁNH P. THIÊN.

Kỷ-niệm chung chư Thánh đến ngày,
Trung-nguồn Đại-lễ dịp hôm nay.
Tâm thành đạo kính trăm hương khấn,
Ân-huê trời ban quả-phẩm bày.
Nếp sống bảo-tồn hương văn đẹp,
Cần cù cứu-khổ dấu chưa phai.
Mỗi năm Phước-Thiên mời tham-dự,
Chiêm-ngưỡng anh-linh trước Phật đài.

Manh Thu Giáp-Dần

HUỆ - PHONG

T h i :

KÍNH CHÚC NGÀI TÂN QU. NGỌC CHÁNH PHỐI-SU

Ngày 19 tháng 6 Giáp-Dần (6/8/74)

Ngài được vinh-thắng những ước mong,
Làm sao biến khổ hóa non Bồng.
Sớm khuya gắng dọn đường như nghĩa,
Đe búa đừng nao chí học hồng.
Xét cảnh trường đời toan chắc lợi,
Đem thân của Đạo quyết bồi-công.
Đức-tin vững đặt nơi Tử-Phụ,
Sứ-mạng trên giao phải hết lòng.

TỬ-TRƯỚC.

Kính gửi: Hiền-Huynh HỮU-PHAN-QUÂN bút-hiệu TỬ-TRƯỚC.

Thưa Hiền-Huynh,

Tôi rất cảm mến gương hành-đạo của Hiền-Huynh từ lâu, nay lại được Hiền-Huynh nhắc đến tôi vừa được th thăng-nhiệm Qu. NGỌC CHÁNH PHỐI-SU. Xin hồi-âm văn thi mộ-mạc.

H o a - v a n

Tri-ân anh HỮU đã cầu mong,
NGỌC CHÁNH PHỐI-SU phân bẻ bồng.
Hành-chánh toan phương gieo cội nghĩa,
Cửa-Trùng búa khắp ánh Dương-Hồng.
Trường đời có mấy trang anh tuấn ?
Của Đạo bao nhiêu bạc chí-công.
Khẩn-nguyện Tử-Bi soi được huệ,
Điêu đường tâm chính được an lòng.

NGỌC-TRIỆU-THANH

K í n h - h o a

Mừng Ngài thăng-nhiệm Đạo chờ mong,
Mừng tiếp bài thơ họa văn bồng.
Mừng được Đan-cơ ban phúc-huệ,
Mừng thêm Chúc-sắc vững khuôn hồng.
Mừng chung cội đức Trời soi bước,
Mừng trọn nết khấn khách lập-công.
Mừng thấy bề trên lo kẻ dưới,
Mừng ơn Thượng-Đế ngự nơi lòng.

HUỆ-PHONG.

///) ANH-SÁCH QUÝ-VỊ ÂN-NHÂN "THÔNG-TIN" (tt)

6.894)	Nguyễn văn Tông	C.CTS. Bả-nhân, đệ I	80	tờ
5)-	Bản Cai-Quản Đô-Thành		2.000	"
6)-	Minh - Phát	Tiệm sách cửa số 4	1.000	"
7)-	Nguyễn văn Đình	Đệ 7	500	"
8)-	Nguyễn văn Lập		500	"
9)-	Hiệp - Nguyễn	Xe đồ	1.000	"
6.900)-	Đỗ kim Duy		120	"
1)-	Bùi văn Há	thợ hồ	40	"
2)-	CTS. Long-thuận	Hòa-lạc, Gò-công	80	"
3)-	" Phú-thạnh	" "	80	"
4)-	" Thành-công	" "	200	"
5)-	" Yên-luông	" "	80	"
6)-	" Tân-hòa	" "	80	"
7)-	Thượng-Tôn-Thanh	" "	80	"
8)-	C.CTS. Tân-niên Đông	" "	200	"
9)-	Hương - Nữ	Lễ-sanh, cửa số 3	200	"
6.910)-	Trần văn Thoại	Hiện-tài	80	"
1)-	Thái-Nghĩ-Thanh	Giáo-hữu	80	"
2)-	Thái-Vượng-Thanh	GH. Ph.QL.Tr.TH. Lê-v-Trg	200	"
3)-	Thiện - Tín	Chợ Hiệp-lễ	400	"
4)-	Hồ văn Năm	C.PTS. Từ-hội, đệ 7	200	"
5)-	Thượng-Thời-Thanh	Ls. Hàm-phong Cao-lãnh	120	"
6)-	Thượng-Hung-Thanh	" "	120	"
7)-	Đỗ văn Long	Quân-nhân	320	"
8)-	Bùi văn Gảo	Hiện-tài	80	"
9)-	Thái văn Nhường	Đạo-hữu, Mỹ-tho, Kiến-văn	80	"
6.920)-	Ngõ văn Đào	Hiện-tài Hồng-ngự	200	"
1)-	Lê văn Thiệu	L.G.T. Mỹ-trà, Cao-lãnh	120	"
2)-	Võ văn Hai	P.L.E. "	200	"
3)-	Ngõ văn Thủ	Chủ-tịch HDX."	120	"
4)-	Ngõ văn Chánh	Thanh-tra Sở Học-chánh KP.	120	"
5)-	Trần Bá Phước	Ban Báo-chánh " "	120	"
6)-	Ngõ văn Lượn	Đạo-hữu Cao-lãnh	80	"
7)-	Ngõ văn Viên	" "	40	"
8)-	Lê văn Thanh	P.CT.HDT.Kiến-phong	120	"
9)-	Ngõ văn Liêm	PTS. Mỹ-ngãi, Cao-lãnh	80	"
6.930)-	Phạm văn Hòa	Đạo-hữu, Thiện-mỹ, Cao-lãnh	80	"
1)-	Thượng-Tưu-Thanh	Ls. Nông-viện, Kiến-phong	80	"
2)-	Phạm văn Thâu	QHT.ĐĐTINH/Cao-lãnh	80	"
3)-	Đỗ văn Ba	PTS. Phong-mỹ, Cao-lãnh	80	"
4)-	Phạm văn Ba	" Thiện-mỹ "	80	"
5)-	Ngõ văn Năng	Đạo-hữu, Hòa-an, "	800	"
6)-	Ngõ ngọc Thế	Cơ-sở DV. vq C.H. KP.	80	"